

Eesti skaudid maailmajamboreel.

Mark Teose

Möödunud suvel käis rühm Kanada eesti skaute "Maailmalaager Metsakodus" ja skautide maailmajamboreel. Eesti skautide ja gaidide maailmalaager toimus Lõuna-Rootsis ; rahvusvaheline skautide jamboree "Nordjamb 75" peeti Norras Lillehammeri linna lähedal. Metsakodus oli umbes 600 eesti poissi ja tüdrukut, Nordjambist võttis osa üle 17,000 skaudi!

Kanada eesti skautide esindusrühma reis sai eesti ühiskonnalt suure ning sooja majandusliku ning vaimse toetuse. Seda toetust osutasid üksikisikud kui ka mitmesugused organisatsioonid.

"Nordjambi" esindusüksusse, mis koosnes 30 eesti skaudist, kuulus kaks poissi Hamiltonist, üks Montreelist, ülejäänud olid Torontost. Skautide vanus oli 15 - 18 aastani, rühma juhid olid 16, 19 ja 21 aastat vanad. See oli esmakordne juhus, kus saadeti vanemate juhtideta välja esindusüksus nii tähtsate ülesannetega.

Olime osa Kanada kontingendist, mis sõitis Norrasse maailmajamboreele, kuid olime täisõiguslik eesti üksus. See oli suur samm edasi rahvusskautlusele Kanadas, kuna see oli esimene kord, et üks pagulasskautide grupp sai endale eriüksuse. Ka oli meie üksus ainuke iseseisev eesti skaudirühm sellel jamboreel.

Rühm sõitis välja Torontost, Kopenhaagen oli esimene reisipeatatus. Kopenhaagenis oli Kanada kontingendi nn. "Pre-Jamboree Conference". Veetsime paar päeva koosolekuid pidades ja õppides üksteist tundma.

Enne seda paaripäevast konverentsi vaatasid mõned Kanada skaudijuhid rahvusskautlusele natuke skeptiliselt, paari päevaga oli see vaade muutunud vaimustuseks. Eesti poistel oli silmapaistvalt distsiplineeritum ja küpsem käitumine kui teistel. Viimasel

konverentsipäeval oli kontingendi üldkoosolek, kuhu kogunes 1,300 isikut ja kuhu tuli ka Kopenhaageni linnapea meid tervitama. Oli vaja üht Kanada kontingendi skauti, kes tänaks vastuvõtjaid koosolijate nimel. Kanada juhid pöördusid eesti rühma poole ja üks meie poisse - Mihkel Tombak - tänaski organiseerijaid 1300 inimese ees. See oli suur au eestlastele!

Kopenhaagenist sõitsime edasi "Metsakodusse". Bussi tagunisel aknal oli suur Eesti lipp, ees silt "Esto-Express". Sõit läks muidugi pideva eesti lauluga. Oli arutelu, milles tulime otsusele, et meie (eesti skautlik noorus) oleme kõik vist hullud! Mõttele ise: inimesed, kellel on mugavad kodud, sõidavad tuhandeid miile igast maailmanurgast Rootsi kokku, et e^eda seal metsas ja magada telkides niiske maa peal!

Üks maailmalaagri eesmärkidest on kinnitada ja uuendada mehevahelist sõprust eriti noorte vahel. Eesmärgi saavutamist vanem-
gaikidele ja -skautidele soodustas asjaolu, et nendel oli sega-
alllaager, nimega "Segametsa". Metsakodu on sobiv koht maailmalaag-
riks, kuna teda ümbritsev loodus tuletab meelde isamaa loodust.

Laagri mitmekesise tegevuse taladeks olid huviringid - igal laagrielanikul leidis midagi huvitavat ja meelepärast. Laagri tegevus haaras ka nn. "malevate ennelõunaid", mille vältel tutvustati oma asukohamaad tervele laagrile. Lisaks sellele jäid laagrist meelde veel teatrietendus "Kaval Ants ja Vanapagan", kuulsakssaanud jalamatk, eesti skautliku nooruse maailmakonverents, kus arutati tegelikke skautluse ja eesti nooruse üldse probleeme ja muidugi suurlõke.

Üeldakse, et skautlike noorte vahelised sõprussidemed on kui terasest! Metsakodu maailmalaager oli kohaks, kus karastati vanu sõprussidemeid ja sepitseti uusi.

Nagu näete, "Maailmalaager Metsakodu" oli tore laager nagu maailmalaagrid ikka, kuid minule ja mõnele teisele oli see palju tähtsam: hakkasime mõtlema ja aru saama, kes me oleme ja kuhu me kuulume.

Nädala pärast läksime edasi Norrasse rahvusvahelisele maailmajamboreele, kus oli esindatud vähemalt 90 riiki. Seal tegime intensiivset Eesti tutvustamistööd. Jagasime trükiseid, mis seletasid Eesti saatust ning ka pagulusskaatlust ning vastasime küsimustele. Meie oma all-laagri väravatornis lehvis iga päev Eesti lipp. Lipp heisati hommikuti lipulauluga ja langetati õhtul Eesti hümniga. Väravas asetsej ka Eesti maailmalaagri sümbol - sinimustvalge herilane, mille saime kaasa sümboolse märgina asudes teele Metsakodust. Suurt rõõmu pakkusid meile külalised, eriti aga "Metsakodus" viibinud Eesti skaudid ja gaidid.

Lõketel, kus esines iga riik ühe ettekandega, esines alati Eesti rühm, kui oli Kanada kord esineda. Meid kutsuti ka esinema ühele suuremale kanadalaste kokkutulekule jamboreel. Eesti skautide laagriplats oli lihtsalt, kuid praktiliselt ja korralikult kujundatud. Me saime parima all-laagri vimpli umbes 40 - 50 all-laagri hulgas.

Tagasi vaadates võib öelda, et meie reis oli igapäevi kordaläinud ettevõtte. Eriti oluline on see just selles mõttes, et see tõstis meie oma rahvus- ja ühtekuuluvustunnet. Äkki aimasime, kui suurt rahvuskapitali investeerib Eesti ühiskond, et meil oleks niisuguseid unustamatuid elamusi.

Minu ainuke kahetsus on see, et rohkem Eesti noori ei saanud võtta osa neist hiigelüritustest. Meie tulime koju - sügav tunnetus südameis, on väärt olla eestlane!